

een cyberwereld waar weinigen weet van hebben.

Zelf wilde Eline Ronner, als zovelen, ook makkelijk rijk worden, dus kocht ze tien jaar geleden een aantal bitcoins via de cryptobeurs Mt Gox. In 2014 bezwijkt Mt Gox na verschillende berovingen door cybercriminelen. Er verdwijnen tientallen miljarden en er zijn meer dan 100.000 gedupeerden. Onder wie Eline Ronner. Ze voelt zich een sukkel. De ouders zijn nooit gepakt.

In 2022 besluit ze het spoor van haar verdwenen bitcoins te gaan volgen en verdiept ze zich in de blockchain-technologie, de online database waarin elke transactie te volgen moet zijn. Want die transparantie was de grote belofte van het cryptogeld. Het was een cool, libertarisch ding, ver weg van het verrotte bankwezen.

Ze ontdekt dat het vrijwel leeggeroofde Mt Gox wordt overgenomen door een verlegen Franse nerd die in Japan is gevestigd. Er volgt 'een virtuele bankroof in slow-mo-

tion' die aanvankelijk niemand door heeft.

De sporen lopen naar criminele transacties die in de Russische tijdzone zijn gedaan en de Rus Alexander Vinnik komt in beeld. Hij zal een belangrijke rol spelen in het geopolitieke spel dat volgt. Want: na in de boeien te zijn geslagen op een Grieks strand in het bijzijn van vrouw en kinderen, verdwijnt hij in een Parijse cel. Zowel Rusland als de VS eist zijn uitlevering. Momenteel zit hij in San Francisco in een zwaarbeveiligde gevangenis. Handlangers en bedreigers, in het bezit van miljarden aan cryptogeld, lopen nog vrij rond. Luister en huiver.

MICHAJA LANGELAAN

Eline Ronner/BNR: De koude crypto-oorlog

Zes afleveringen, via de bekende podcastplatforms.

Elders bréngt je ook ergens

Het vertrouwde is niet genoeg; je wilt ook andere gebieden verkennen. Dat zou je het programma kunnen noe-

men van het nieuwe literaire tijdschrift *Elders*, in navolging van het gelijknamige digitale platform, met aandacht voor poëzie, verhalen, essays en beeldende kunst en uitgegeven door In de Knipscheer. Het getuigt van koene onverzettelijkheid dat uitgever Franc Knipscheer, die in 1975 met zijn broer Jos mede-oprichter was van avantgarde-tijdschrift *Mandala*, er nog altijd zin in heeft om een blaadje te maken. Hoe lang dat stand kan houden is ongewis, aangezien de uitgever heeft aangekondigd in 2026 met In de Knipscheer te stoppen.

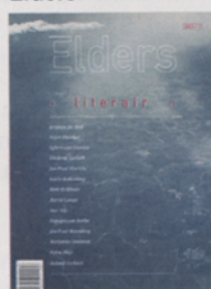
"Er is geen elders waar het anders is," verzuchtte Gerrit Kouwenaar in 1993, maar daar legt *Elders literair* zich niet bij neer. Het nulnummer, dat in november verscheen, viel op door verstilde natuurpolaroids van vormgeefster Els Kort. In het eerste nummer staat een mooi verhaal van Kristien De Wolf, waarin een vertelster bekent met haar vriend in de bioscoop te hebben gezeten, maar vooral te hebben genoten van een late bezoeker – platte buik, slanke heupen – waardoor ze bij het verlaten van de zaal nog steeds in haar nopjes was.

Een ander elders zien we in het essay van Jan Paul Hinrichs over schilderes Sanne Bruinier (1875-1951), die naar Polen trekt, in Berlijn een ontmoeting heeft met Rudolf Steiner, gaat werken in zijn Goetheanum in het Zwitserse Dornach, en als dat in 1922 afbrandt, gedesillusioneerd terugkeert naar Den Haag.

Dichter Arjen Duinker draagt prettige raadsels bij. Verre landen en eilanden kenmerken de tekeningen van Rens Krikhaar, maar de mens blijkt telkens ontberingen of de ondergang te wachten. Je kunt dat geen reclame voor het tijdschrift noemen, hoewel er iets voor te zeggen is om de voorstellingen van Krikhaar als waarschuwing te beschouwen. De thuiszitter, die zich nog een glaasje inschenkt, zal intens tevreden zijn dat hij niet de deur uit hoeft om toch iets mee te maken. De contribuanten van *Elders* reizen zich een ongeluk, en daarvoor dankt die lezer hen recht hartelijk, zonder enige aanvechting er óók eens op uit te trekken. Niet-tegenstaande de titel kan dit blad dus uiteenlopende bevolkingsgroepen zich thuis laten voelen.

ARJAN PETERS

Elders

literair nr. 1
Stichting
Parachute
i.s.m. In de
Knipscheer
Tweemaal
per jaar,
losse nummers € 15